

ČLOVĚK, KTERÝ POMÁHÁ SOBĚ I DRUHÝM (profesionál v psychiatrickém oboru)	15
KRAJINA ČLOVĚKA, KTERÝ PRACUJE NA PSYCHIATRII	15
Společenské souvislosti	15
Setkání s psychiatrií zblízka	16
Sociální psychiatrie: práce v týmu	16
Existenciální nezbytnost skupiny	16
Výměna vědomostí a zkušeností	17
Modelový účinek rozmanitosti a otevřenosti vztahů	18
Životní spokojenosť a zdraví členů týmu	18
NUTNÉ PORUCHY (VNÍMÁNÍ NÁPADNOSTÍ)	19
Nemocný, úchylný, bláznivý, pomatený	19
Pomáhat, činit dobro, ošetřovat, zaopatřovat, léčit	20
Nutit, nálehat, manipulovat, vychovávat, podřizovat si, hrozit	21
Důstojnost, tolerance, kontrola	22
PRACOVNÍ POSTOJ V PSYCHIATRII	22
Důležitá předběžná poznámka	22
Vnímání sebe sama: hledat u sebe (protipřenos)	23
Úzkost	23
První krůčky	24
Úplnost vnímání – moje role náhradníka: přenos	27
Náprava setkání	27
Další vzdělávání	28
Tým	28
Nováčci a návštěvníci zvenčí	28
Supervize	28
Veřejnost	29
JEDNÁNÍ	29
Pokus o přiblížení neboli strach z prvních krůčků	29
Příbuzní	30
Vliv nesystematického	30
Profesionální role v psychiatrickém týmu (terapeutické techniky)	30
Ošetřovatelská povolání	31
Lékař	31
Sociální pracovník	31
Pohybový terapeut	32
Pracovní terapeut a ergoterapeut	32
Psycholog	32
Rámec psychiatrické práce	33
Místo psychiatrické práce	33
Časové podmínky týmové práce	34
Očekávání ve vztahu k týmové práci (cíle)	35
Průběh psychiatrické práce (průběh terapie)	35
K průběhu	35
K ukončení setkání	36
LITERATURA	36

ČLOVĚK, KTERÝ PŘEKÁŽÍ SOBĚ I DRUHÝM	39
KRAJINA, KDE TLAČÍ BOTA	39
Pojem, definice, rozdělení	40
NÁPADNOSTI (SYMPTOM – DIAGNÓZA)	42
Psychosociální vývoj	42
Medicínská diagnóza	43
Dědičné poruchy metabolismu	43
Vývojové poruchy mozku	44
Chromozomální poruchy	45
Předporodní, porodní a poporodní exogenní poruchy	45
SETKÁNÍ S POSTIŽENÝM A JEHO PŘÍBUZNÝMI	46
Sebevnímání	46
Úplnost vnímání	47
Napravení vztahu	48
VZDĚLÁNÍ, VÝCHOVA, TERAPIE, DLOUHODOBÁ POMOC, SVÉPOMOC	49
Vždy se jedná o rodinu a celou společnost	49
Jak se seberealizují duševně zaostalí?	50
K principu zvláštnosti	51
K principu nápravy	52
Cesty a místa k životu	52
EPIDEMIOLOGIE A PREVENCE	53
Rozšíření	53
Podmínky	53
Význam	53
Prevence	54
LITERATURA	55

CLOVĚK, KTERÝ SVÝM TĚLEM ZRAŇUJE SEBE I DRUHÉ	208
(organicky podmíněné psychosyndromy)	208
KRAJINA BEZ PEVNÉ PÚDY POD NOHAMAMI	208
AKUTNÍ ORGANICKÝ PSYCHOSYNDROM (AOP)	210
Změny vědomí	210
Syndromologická diagnóza	210
Delirium (delirantní syndromy)	210
Zmatenost (amentní syndrom)	211
Obnubilace, mráknutý stav	211
Přechodové syndromy	211
Základní postoj – pro mě a příbuzné	211
Jednání a ošetřování: terapie	212
CHRONICKÝ ORGANICKÝ PSYCHOSYNDROM (ChOP)	213
Syndromologická diagnóza	213
Organická psychická slabost	213
Organické změny osobnosti	214
Demence	215
Základní postoj	216
Jednat a nechat jednat: rehabilitace a péče	218
ZÁKLADNÍ PORUCHY ORGANICKÝCH PSYCHOSYNDROMŮ	220
Tělesná onemocnění bez postižení CNS (stigmatizace)	
– psychiatrická konziliární a poradenská služba	220
Smrtelné nemoci – umírání	220
Chronická onemocnění	221
Trvalé tělesné postižení	221
Znetvořující tělesné postižení	221
Ztráta smyslových funkcí	221
Tělesné malformace	222
Tělesné zvláštnosti	222
Tělesná onemocnění s postižením CNS	223
Diagnostické techniky	223
Psychodiagnostické techniky	225
Postižení mozku v dětském věku	225
Symptomatické psychické poruchy	
(tělesná onemocnění nepostihují primárně mozek, somatogenní psychické poruchy)	226
Nedostatečná výživa (dystrofie)	227
Postoperační psychosyndromy	227
Akutní a chronické otravy	228
Zánětlivá onemocnění mozku	228
Traumatické poškození mozku	230
Mozkové nádory	232
Cévní onemocnění mozku	233
Onemocnění mozkové tkáně	234
EPILEPTICKÉ ZÁCHVATOVÉ ONEMOCNĚNÍ	238
Co je epileptický záchvat	239
Typy záchvatů	240
Generalizovaný spastický záchvat	240

Věkově specifické a generalizované malé záchvaty	240
Akutní organický psychosyndrom	241
Chronický organický psychosyndrom	242
Terapie – poradenství – rehabilitace	243
EPIDEMIOLOGIE A PREVENCE	244
LITERATURA	246

Vlastní výzkumy soubížných organizací s podporou různých jednotlivých výzkumných institucí a zájemců ošetřují i všechny charakteristiky postižení obecnouho psychosyndromem. Významnou výhodou je fakt, že existují důkladně vypracované a srozumitelné výzkumy se zájmem o hranice mezi psychosyndromem a jinými psychopatologami, když jsou v nich uvedeny všechny funkce, které jsou významné pro poznání jednotlivého syndromu. Tato významná významnost byla nejdříve zaznamenána v pracích L. S. ELLIOTTE, R. C. GOLDBERGHOVÝ a J. H. STURGEA (1972), kteří popisují novou kategorii psychosyndromu, která byla pojmenována "nešetřitelný psychosyndrom". V dalších letech byly výzkumy i jiných autorů rozšířeny funkce, které jsou významné pro poznání jednotlivého syndromu. Následujícího výzkumu našího pracovního týmu bylo využito pro analýzu funkčních vlastností jednotlivých syndromů. Výzkumy byly provedeny dokonaleji explorativním a korelačním modelem mezi mnohaem i jednotlivým. Výsledek je uveden v práci V. Štokrlové a M. Štokrlové (1985). Výzkumy, které byly provedeny s využitím korelačního modelu, nazývajíme korelační výzkumy. Podle něj je možné v ležáku jeho totálních funkci, kterého má, identifikovat jednotlivé psychosyndromy a zároveň určit, jaký je každý z nich závislý na jiném. Tento výzkum je uveden v práci J. S. Štokrlové (1988).

Výzkumy soubížných organizací s podporou různých jednotlivých výzkumných institucí a zájemců ošetřují i všechny charakteristiky postižení obecnouho psychosyndromem. Významnou výhodou je fakt, že existují důkladně vypracované a srozumitelné výzkumy se zájmem o hranice mezi psychosyndromem a jinými psychopatologami, když jsou v nich uvedeny všechny funkce, které jsou významné pro poznání jednotlivého syndromu. Tato významná významnost byla nejdříve zaznamenána v pracích L. S. ELLIOTTE, R. C. GOLDBERGHOVÝ a J. H. STURGEA (1972), kteří popisují novou kategorii psychosyndromu, která byla pojmenována "nešetřitelný psychosyndrom". V dalších letech byly výzkumy i jiných autorů rozšířeny funkce, které jsou významné pro poznání jednotlivého syndromu. Následujícího výzkumu našího pracovního týmu bylo využito pro analýzu funkčních vlastností jednotlivých syndromů. Výzkumy byly provedeny dokonaleji explorativním a korelačním modelem mezi mnohaem i jednotlivým. Výsledek je uveden v práci V. Štokrlové a M. Štokrlové (1985). Výzkumy, které byly provedeny s využitím korelačního modelu, nazývajíme korelační výzkumy. Podle něj je možné v ležáku jeho totálních funkci, kterého má, identifikovat jednotlivé psychosyndromy a zároveň určit, jaký je každý z nich závislý na jiném. Tento výzkum je uveden v práci J. S. Štokrlové (1988).

STARÝ ČLOVĚK (gerontopsychiatrie)	249
CO DNEŠ ZNAMENÁ STÁŘÍ?	249
NÁPADNÉ ZNAKY: ÚKOL PRO ZBYSTŘENÍ VNÍMÁNÍ	250
Přehled normálních změn ve stáří	250
Tělesné změny	250
Psychické změny	251
Obtíže (nemoci)	254
SETKÁNÍ	255
Sebevnímání	256
Úplnost vnímání	257
Náprava vztahu	257
JEDNÁNÍ	258
Příbuzní	258
Instituce	259
EPIDEMIOLOGIE A PREVENCE	260
Rozšíření	260
Podmínky	261
Význam	261
Prevence	261
LITERATURA	262

Altropsychosen. In: Psychiatrie der Gegenwart,
Band II/2. Berlin, Springer.

ŽIVOTNÍ PROSTOR	265
(ekologie poskytování péče a osvobození se od péče)	
PRINCIPY TVORBY ŽIVOTNÍHO PROSTORU V ROCE 1996	265
OZDRAVNÝ A PREVENTIVNÍ ŽIVOTNÍ PROSTOR OBCE	266
Krizová služba	267
Občanské iniciativy	267
Komunitní kluby a kluby	267
Poradenství pro pomáhající v sociální oblasti	268
Poradny, stanice sociálních služeb	268
Všeobecní lékaři	268
AMBULANTNÍ PROSTOR	269
Psychiatricko-psychoterapeutická praxe	269
Institucionální ambulance	269
Sociálně psychiatrická služba	269
Ambulance „ne-lékařů“	269
PROSTOR HOSPITALIZACE A STACIONÁŘU	270
Psychiatrická léčebna a psychiatrické oddělení	270
Denní stacionář	270
Noční klinika	271
PROSTOR PRO CHRONICKY NEMOCNÉ (KOMPLEMENTÁRNÍ A REHABILITAČNÍ SLUŽBY)	271
Vytváření prostoru k bydlení a činnosti	271
Svěpomocné firmy	272
Denní sociální centra, kontaktní střediska, firmy s možností přívýdělku	272
Chráněné bydlení	273
Rehabilitační zařízení pro duševně nemocné	273
Ubytovna	273
Rodinná a pěstounská péče	273
Dílny pro postižené	273
Chráněná pracovní místa	274
Zařízení pro přípravu na povolání a jeho podporu	274
Obecní psychiatrické centrum	274
PÉČE O JEDNOTLIVÉ SKUPINY NEMOCNÝCH	274
Mentálně retardovaní	274
Děti a dospívající	274
Duševně nemocní starší lidé	275
Pacienti se závislostí, záchvatovým onemocněním, se zraněním mozku, ohrožený suicidem	275
Bezdomovci	275
Psychicky nemocní pachatelé	275
SPOLUPRÁCE MEZI DOPROVÁZEJÍCÍM PEČUJÍCÍM PERSONÁLEM	275
PÉČE – OSVOBOZENÍ OD PÉČE – SVĚPOMOCNÁ PÉČE	275
LITERATURA	276

CESTY PSYCHIATRIE (historie psychiatrie)	279
NESMYSLNOST A SMYSL DĚJIN PSYCHIATRIE	279
STAROVĚK	279
STŘEDOVĚK	280
RENESANCE	280
ABSOLUTISMUS A OSVÍCENSTVÍ	281
INDUSTRIALIZACE A ROMANTISMUS	282
19. STOLETÍ: PSYCHIATRIE SE STÁVÁ LÉKAŘSKOU VĚDOUN	285
20. STOLETÍ: KONEC LÉKAŘSKÉ JEDNOSTRANNOSTI	288
PERSPEKTIVY DO BUDOUKNOSTI	290
LITERATURA	292

2. Jak mohu při plánování péče vycházet ze zájazdů, které jsou co nejméně náročné, co nejméně zaujímají a co neblížit otevř? Např. zájazd plánovat od poradce k ambulantních službám
 3. Jak lých mohu u stávajících náročných plánování vracet zájazd pozornost tomu, aby systémové výstupy i-vstupy byly arcezy plánování?

nebo prostřednictvím jejich zástupců? Komise se svými poslanci v roce 1992 řekla Společenskému svazu psychiatricky zaujímajících (souběžně s studijními psychiatrických paralelu). Společnost s námi, profesionálně, tak existuje možnost sekvenci mezi těmito patologickými stranami – možnost triadiologie psychiatrie – pro všechny z nás nová šance, která musí kvalitativně obousměrně budoucí vývoj, jistitě až do využití.

LITERATURA

- BASAGLIA, F. (Hrsg.) (1971): *Die negierte Identität*. Frankfurt, Suhrkamp.
- BAUER, M. (1977): *Sakramenta Psychiatrie*. Stuttgart, Enke.
- Bericht über die Lage der Psychiatrie in der BRD. Deutsche Bundestag, Drucksache 7/4200.
- DGSP, DGVT, GWG (1982): *Psychiatrische Hilfen im regionalen Verband*. Tübingen, DGWV-Verlag.
- DÖRNER, K. (Hrsg.) (1983): *Belohnungsärzte oder Arme-Leute-Psychiatrie. Grulkrankenhaus und Psychiatrische Abteilung*. Bonn, Psychiatrie-Verlag.
- DÖRNER, K. (Hrsg.) (1983): *„Die Unheilker“*. Bonn, Psychiatrie-Verlag.
- DÖRNER, K. (Hrsg.) (1990): *Jetzt wird's enst – die Psychiatrische Reform beginnt*. Göttingen, Jacob von Hoddis.
- DÖRNER, K. (Hrsg.) (1991): *Landschäfleplage*. Göttingen, Jacob von Hoddis.
- DÖRNER, K. (Hrsg.) (1991): *Aufbruch der Kleinen*. Göttingen, Jacob von Hoddis.
- Empfehlungen der Expertenkommission der Beauftragten der Bundesregierung zur Reform der Versorgung im psychiatrischen und psychotherapeutisch-psychosomatischen Bereich. Bundesministerium für Gesundheit. Bonn 1988.
- FINZEN, A., SCHADLE-DEININGER (1978): *Die Psychiatrische-Erfahrung-Karte gefüllt*. Werkstattblätter zur Sozialpsychiatrie, Heft 23. Bonn, Psychiatrische-Verlag.
- FINZEN, A. (1986): *Tags in die Klinik – abends nach Hause*. Bonn, Psychiatrische-Verlag.
- GÖTTMANN, E. (1972): *Asyls*. Frankfurt, Suhrkamp.

SOCIOTERAPEUTICKÉ TECHNIKY	295
KRAJINA SOCIOTERAPEUTICKÉHO PŘÍSTUPU	295
Socioterapie: nová specializace (technika) nebo základ?	296
Pravidelnost a svéráz	297
Potřeby a nezbytnosti	297
UCENÍ JAKO KRITICKÁ SITUACE	298
LITERATURA	300
BUCK, C. (1980): Zwangserziehung im nationalsozialistischen Staat. Opladen, Westdeutsche Verlag.	Wagenbach
DÖRNER, K. (1984): Böller und Irr. Frankfurt, Syndikat; Nachdruck (1993). Hamburg, Europäische Verlagsanstalt.	KUHN, T. (1971): Die Struktur wissenschaftlicher Revolutionen. Frankfurt, Suhrkamp.
DÖRNER, K. (Hrsg.): (1980): Der Krieg gegen die psychisch Kranken. Recklinghausen, Fischette-Verlag.	KRANZ, H. W. (1940): Die Kritik der Gemeinschaftsuntüchtigen. Gießen, Christ.
DÖRNER, K. (1993): Tödliches Mitleid, Gütersloh, Jakob von Hodis.	LEIBRAND, W., WETTLEY, A. (1961): Der Wahnsinn, Freiburg, Alber.
FOUCAULT, M. (1969): Wurzeln und Gesellschaft. Frankfurt, Suhrkamp.	PEUKERT, D. (1987): Volksgenossen und Gemeinschaftsfremde. Köln, Bund.
GUSE, H. G., SCHMACKE, N. (1976): Psychiatrie zwischen bürgerlicher Revolution und Faschismus. Berlin, Krebsberg, Althamm.	SIRMBEN, H. J. (1982): Das Grauen ist vorgeprogrammiert. Gießen, Focu.
	SPÄTE, H., THOM, A., WEISE, K. (1983): Theorie, Geschichte und aktuelle Tendenzen in der Psychiatrie. Zürich, G. Fischer.

SOMATICKÉ TERAPEUTICKÉ TECHNIKY	303
KRAJINA TECHNICKÉHO PŘÍSTUPU K LIDSKÉMU TĚLU	303
PSYCHIATRICKÁ FARMAKOTERAPIE	303
Neuroleptika	305
Definice, mechanismus účinku, rozdělení	305
Terapeutický přístup	306
Psychické účinky	306
Extrapyramidové účinky	307
Vegetativní a jiné účinky	308
Kontraindikace	308
Trankvilizéry (anxiolytika)	309
Definice, mechanismus účinku, rozdělení	309
Terapeutický přístup	309
Zásady podávání	310
Hypnotika	310
Zásady podávání	311
Thymoleptika	311
Definice, mechanismus účinku, rozdělení	312
Terapeutický přístup	312
Vedlejší účinky a rizika	313
Další zásady při podávání TI	313
Lithiové soli	313
Jiná psychoanaleptika a psychodysleptika	314
Jiná farmaka s psychiatrickým významem	315
Klomethiazol	315
Disulfiram	315
Cyproteronacetát	315
Antiparkinsonika	316
Léky používané v gerontopsychiatrii	316
JINÉ SOMATICKÉ TERAPEUTICKÉ TECHNIKY	316
Elektrokonvulzivní terapie	316
Mechanismus účinku	316
Terapeutický přístup	317
Vedlejší účinky a komplikace	317
Inzulinová terapie	318
Operativní zákroky	318
Operativní kastrace	318
Operativní sterilizace	318
Prefrontální leukotomie (lobotomy)	318
Stereotaktické operace	318
AKUTNÍ STAVY V PSYCHIATRII	319
Epileptické akutní stavy	319
Delirium a predelirium	319
Intoxikace alkoholem	319
Akutní syndromy po intoxikaci psychoaktivními látkami	319
Akutní stavы psychomotorického neklidu	320
Nebezpečí suicidia	320
Depresivní stupor	320
Kvantitativní změny vědomí	321
Akutní stavы vyvolané farmaky	321
LITERATURA	321

PSYCHOTERAPEUTICKÉ TECHNIKY (systematický přístup k duši)	323
KRAJINA PŘÍSTUPU K DUŠI PSYCHOTERAPEUTICKÝMI TECHNIKAMI	323
Předpoklady	323
Hranice	324
Pozadí	324
PSYCHOTERAPEUTICKÝ POSTOJ	325
Co charakterizuje psychoterapeuty	325
Psychoterapeutův obraz člověka a vlastní sebeobraz	326
PSYCHOTERAPEUTICKÉ TECHNIKY	327
Psychoterapie rozhovorem	327
Psychoanalýza	328
Kognitivně-behaviorální terapie	330
Hraní rolí	331
Gestalt terapie	331
Skupinová terapie	332
Svěpomocné skupiny	336
HRANICE	337
LITERATURA	339

MLADÝ ČLOVĚK (DĚTSKÁ A DOROSTOVÁ PSYCHIATRIE)	57
ANTROPOLOGICKO-EKOLOGICKÉ VNÍMÁNÍ	57
Situace dětí a dospívajících	57
Vývojová teorie	58
Novorozeneč a kojenec. Od porodu do 8. až 9. měsíce	58
Batoletci věk do 24. měsíců	59
Předškolní věk dítěte do 5. roku	60
Mladší školní věk (5.-12. rok)	61
Puberta a časná adolescence (12.-18. rok)	62
PORUCHY	62
Autismus	62
Poškození mozku	63
Psychoneurotická a psychosomatická onemocnění	63
Deprese	64
Agresivní jednání	65
Schizofrenní jednání	65
SETKÁNÍ	66
Sebevnímání	66
Úplnost vnímání	66
Náprava vztahu	67
JEDNÁNÍ	68
EPIDEMIOLOGIE A PREVENCE	69
Rozšíření	69
Podmínky vzniku	69
Význam	69
Prevence	70
LITERATURA	70

4. Přibylo mnoho nových pojemů, které byly využívány v rámci nového dozečného oboru. O významu nových pojmenovaných pojmů byla kompetence, ale nebyly stanoveny žádatel novými zdroji.

5. Normalizační perioda od roku 1950: první normalizace podle principu nápravy proti odpornosti a setrválosti psychiatrického systému.

Z německé historie by mohlo být doplněno: v období mezi světovými válkami se využívala psychiatrická skutročná idee, že „terapí za kudlou červ“ (regenesis) se vytváří popisem teleopera maximálních výkonů a prostřílností. Protože je dnes „vražedný člověk“ zase dominantním motivem, konstatujeme mentálně posílení terapí s plánem

normalizace, normalizace může zahrnovat i využití terapie a optimálního výkonu. Významnou změnou bylo využití výkonu v terapii. Výkon se využívá pro vytváření vlastního prospěchu (např. vzdělávání, využití svého času). Ověření o aktivitě.

Avtak: prevence je vždy morálně riskantní. Zlepšení preventivní diagnostiky může – nedomyšleně – podporovat například všechny důležité pojetí, které dnes (ne)zpochybňuje soumístné právo na život novorozence.

CVIČENÍ (GAEDT): Představte si, že jste jako nositel trisomie v děloze ženy, která je počátkem děčastního pohovaru v genetické poradně. Trisomie

ČLOVĚK, KTERÝ MILUJE SEBE A DRUHÉ (obtíže se sexualitou)	73
KRAJINA: OKLIKOU KE ŠTĚSTÍ V LÁSCΕ	73
MOŽNÉ SEXUÁLNÍ OBTÍŽE (TYPY)	75
Strasti sebeuspokojování	75
Strasti homosexuality	76
Strasti heterosexuality	77
Poruchy uspokojení u muže	77
Poruchy uspokojení u ženy	77
Poruchy sexuálních potřeb	78
Strasti sexuální odlišnosti	78
Strasti pohlavní role (transsexualismus)	80
ZÁKLADNÍ POSTOJ PŘI SETKÁNÍ	80
Sebevnímání	80
Úplnost vnímání	81
Náprava vztahu	81
PORADENSTVÍ, TERAPIE, POMOC K SVÉPOMOCI	82
EPIDEMIOLOGIE A PREVENCE	83
Rozšíření	83
Podmínky	84
Význam	84
Prevence	85
LITERATURA	85

mekanicky vše mimořádné činnosti, znamená to, že lidská přirozenost se dí formou, kterou naznačuje, že člověku může být při správné technice socializace vstípeno cokoli. Neprobíhá-li

stejnou dobu vlastním ještě jinakou plodnoum zdrojem vlastního vzdělání člověk dochází k tomu, že obvykle zřízena perspektiva a smysl života. A pak stále vezme bezvadec a vzdál.

LITERATURA

- AKERKORN, A. (1987). *Verwahrloste Jugend*. Bern, Herausgeber Verlag.
- AXELLE, W. M. (1986). *Leben, Menschen, Schule*. Sankt Augustin.
- BETTELHEIM, B. (1989). *Der Weg aus dem Labyrinth*. München, dtv.
- DGST, Vorstand (Hrsg.) (1981). *Soziale und psychische Not bei Kindern und Jugendlichen*. Berlin-Lichtenberg, Psychiatric-Verlag.
- ERIKSON, E. H. (1976). *Identität und Identitätskrise*. Leiterverlag, Frankfurt, Suhrkamp.
- FREUD, A. (1997). *Wege aus Erwegungen in der Kinder- und Jugendpsychiatrie*. Stuttgart, Klei-Cotta, 5. Aufl.
- GORDON, T. H. (1992). *Familienkonflikte*. München, Heyne.

- HARRAVER, H. u. a. (1974). *Lehrbuch der speziellen Kinder- und Jugendpsychiatrie*. Berlin, Springer.
- KNÖPP, M.-L. und NAPP, K. (Hrsg.) (1990). *Weg der Heile überdracht - Kinder und Jugendliche zwischen Erziehung und Psychiatrie*. Bonn, Psychiatrische Verlag.
- KOTTGEN, CH., KRETZER, D. und RICHTER, ST. (Hrsg.) (1990). *Aus dem Rahmen fallen - Kinder und Jugendliche zwischen Erziehung und Psychiatrie*. Bonn, Psychiatrische Verlag.
- KURSBUCH 113 (1993). *Deutsche Jugend*. Berlin, Rowohlt.
- NICKEL, H. (1976). *Entwicklungspsychologie des Kindes- und Jugendalters*. Bern, Huber, 2. Aufl.

ČLOVĚK, KTERÝ SI SKLÁDÁ SEBE A DRUHÉ (schizofrenie)	87
KRAJINA ZATEŽKÁVACÍ ZKOUŠKY	87
NÁPADNOSTI (ŘEŠENÍ, DIAGNÓZA PODLE PŘÍZNAKŮ)	88
SETKÁNÍ (ZACHÁZENÍ S ÚZKOSTÍ)	91
Sebevnímání	92
Úplnost vnímání	92
Náprava vztahu	93
JEDNÁNÍ, TERAPIE, SVÉPOMOC	95
Setkání s příbuzným	95
Terapie a autoterapie (svépomocná terapie)	95
Místo a struktura jednání	96
Průběh setkání	98
EPIDEMIOLOGIE A PREVENCE	99
Rozšíření	99
Podmínky	99
Význam	101
Prevence	102
LITERATURA	103

ČLOVĚK, KTERÝ BURCUJE SEBE I DRUHÉ (mánie)	105
VZBOUŘENÁ KRAJINA	105
NÁPADNÉ ZNAKY (POHLEDY ZVNĚJŠKU, DIAGNÓZA PODLE SYMPTOMŮ)	107
Povznesení náladý	107
Zvýšená a zrychlená psychomotorika	107
Myšlenkový trysk místo myšlení	107
Vegetativní funkce a vิตální pocity	107
VNITŘNÍ ASPEKTY SETKÁNÍ	108
Sebevnímání	108
Úplnost vnímání	109
Náprava vztahu	109
JAK SE STANE TERAPIE PREVENCI?	110
LITERATURA	111

NAPODKA: V tomto rozcestníku je uvedena pouze významná literatura, kterou autor počítá s využitím v rámci možnosti svého vzdělání a kvalifikace. Nejdříve je uveden významný článek o schizofrenii, který všechny další informace poskytuje v kontextu tohoto významného vývojového období. Dále jsou uvedeny významné články o schizofrenii, které jsou využívány v kontextu preventivního programu. Významný článek o schizofrenii je uveden v kontextu preventivního programu.

CÍL: Významná literatura je uvedena v kontextu preventivního programu.

CVÍCENÍ: V jakých místech čijeme dnu?

ČLOVĚK, KTERÝ UBÍJÍ SEBE I DRUHÉ	113
KRAJINA NESCHOPNOSTI PROŽÍVAT SMUTEK	113
PŘIBLÍŽENÍ ZVNĚJŠKU (SYMPTOMATICKÁ DIAGNÓZA)	115
PŘIBLÍŽENÍ ZEVNITŘ (ZÁKLADNÍ POSTOJ PŘI SETKÁNÍ)	117
Vnímání vlastních depresivních možností	118
Úplnost vnímání	120
Náprava vztahu – soupeřením	120
AUTOTERAPIE – JAKO CÍL JEDNÁNÍ	126
Místo jednání	127
Smlouva o hostování	127
Hrací doba a ukončení	129
Profesionální techniky týmu náhradníků	131
Lékař	131
Ošetřovatelská povolání	132
Psycholog	132
Pracovní terapeut a ergoterapeut	132
Sociální pracovník	132
Rehabilitační pracovník	133
SMÍSENÉ STAVY A PRŮBĚHY	133
DEPRESIVNĚ-PARANOIDNÍ ÚNIKOVÉ PSYCHOZY	133
Ke krajině	133
CYKLOTHYMNÍ A CHRONICKY DEPRESIVNÍ ŽIVOTNÍ PRŮBĚHY	134
EPIDEMIOLOGIE A PREVENCE	137
Rozšíření	137
Podmínky	137
Význam	139
Prevence	140
LITERATURA	140

poznamky k tomuto rozdziałowi

3. Poznamky do deprese s nebezpečnou suiciditou
V souvislosti se zaplavujícími psychiky pocítit
stav a stavu. Manické jednání je totiž registrá-
rováno jenž jako nesmyslné, nezdodpovědné
a zlomyslné a vede k sebevňkování, jež je
navíc poslovnicově vyučitelný příbuzných.

Pozadají práce s příbuznými je proto stejně důležitá jako práce s pacientem. Mají projít ob-
dobným procesem nacházení smyslu manické-
ky. Mnohdy se to daří lépe s příbuznými

a samotou v této nebezpečné situaci. Jinž každá
procesní může ovlivňovat normu sejhávky. Čím
více méně, čím významnější základní postoj a méně
úspokojivá součinnost týmu, tím intenzivněji
musí zasahovat lékař nealkaloidními pomocemi.
V úvahu přichází neuroleptika a krytumaze-
pin, později lithium (viz kapitola 16). Dále má
lékař registrovat vznikající nepo v rámci skryté
zlepšení memenci. Psycholog má tedy upozor-
ňovat na podpříbuznovou frustaci a ohromu u manické-
ho pacienta, reflektovat se uvízlosti životních
problémů a podporovat transformačně manicky
vyjadřovaných přání a protestů do všeobecného ži-

ČLOVĚK, KTERÝ POKOUŠÍ SEBE A DRUHÉ (závislost, náruživost)	143
KRAJINA KAPITÁNU DUŠE	143
POKOUŠENÁ BLÍZKOST PŘI POHLEDU ZVNĚJSKU	145
Nápadná nenápadnost	145
Pojmosloví	146
Typy závislosti	147
Závislost na alkoholu	147
Závislost na léčích	150
Závislost na (opojných) psychoaktivních látkách	155
Závislost na nikotinu	158
POKOUŠENÁ BLÍZKOST PŘI POHLEDU ZEVNITŘ (DIAGNÓZA SEBE SAMA)	158
Sebevnímání	158
Úplnost vnímání	159
Soupeření cílem nápravy vztahu	160
CO DĚLAT? VZTAHY V TERAPII A SVÉPOMOCI	161
Kontext – příbuzní	161
Místo jednání	162
Odborná ambulance	162
Krátkodobá hospitalizace	163
Střednědobá hospitalizace	163
Dlouhodobá hospitalizace	163
Přechodná zařízení	163
Svépomocná zařízení	163
Pravidla hry	163
Tým a skupina	163
Příležitosti náhody	164
Důvěra a kontrola	164
Zájem o sebe	164
Tým jako model	165
Recidiva	165
Průběh hry	165
Dlouhodobá závislost – náhradnictví bez konce	166
Úlohy jednotlivých profesí	166
Ošetřovatelská povolání	166
Sociální pracovník	167
Ergoterapeut	167
Lékař, resp. psychiatrist	167
Psycholog	167
EPIDEMIOLOGIE A PREVENCE	167
Rozšíření	167
Podmínky	168
Význam	169
Prevence	170
LITERATURA	171

ČLOVĚK, KTERÝ ZATĚŽUJE SEBE A DRUHÉ – NEUROTICKÉ JEDNÁNÍ	173
ÚLOHA, KRAJINA, PROBLÉM	173
NÁPADNOSTI (PSYCHOPATOLOGICKÉ VNÍMÁNÍ)	175
Zacházení s pojmy	177
Co děláme s úzkostí?	180
Typy prožívání (neurotické syndromy)	181
Obrany a obranný krunýř	182
SETKÁNÍ	184
Sebevnímání	184
Úplnost vnímání	185
Náprava vztahu	186
JEDNÁNÍ	187
Příbuzní	187
Terapie a autoterapie	188
Kdo se setkává s lidmi s narušenými vztahy?	188
„Tvrďost“ terapeutického přístupu	188
Terapeutický prostor: místo, čas, cíle	190
EPIDEMIOLOGIE A PREVENCE	190
Rozšíření	190
Podmínky	191
Význam	191
Prevence	192
LITERATURA	192

ší je spotřeba příslušných drog na lidavu a často jednoznačněji jsou definující příslušnosti ke konkrétní droze. Z tím toleranci jistí je vzdalí pacientům, miskomplexním potebám stejně jako je vzdálosti vztahem k rhesusovým systémům (absolutním), protože tím spíše se jednotlivci neúči

provozobělení práce, která je ještě k dispozici, přemístit „volného času“ na čas volijí a sociální práce. Závislost na všekterých náhradách tak začne být zbytečná, právě protože se proti ní nemusí bojovat.

ČLOVĚK, KTERÝ ZABÍJÍ SEBE I DRUHÉ	195
(sebezabití, zabítí druhého, krize, krizová intervence)	195
KRAJINA S TRHLINOU	195
DIAGNÓZA KRIZE	196
Explorace krize	196
Teorie krize	198
ZÁKLADNÍ POSTOJ	199
Sebevnímání	199
Úplnost vnímání	199
Náprava vztahu	200
KRIZOVÁ INTERVENCE (AUTO-TERAPIE)	201
EPIDEMIOLOGIE A PREVENCE	202
Rozšíření	202
Podmínky	203
Význam	203
Prevence	204
LITERATURA	205

- BALINT, M. (1943): Der Arzt und seine Patienten. König, Stuttgart, Klett-Cotta, 8. vydání.
- BALINT, M. (1944): Angstlaut und Rätselgesicht. König, Klett-Cotta, 4. poslovačné vydání.
- BRAUTIGAM, W. (1987): Reaktionen, Neurosen, Abnorme Persönlichkeiten. Stuttgart, Thieme, 3. přepracované vydání.
- DULZ, B. und SCHNEIDER, A. (1993): Borderline-Schünges - Theorie und Therapie. Stuttgart, Schattauer.
- ERIKSON, E. H. (1975): Ich-Identität und Lernmatrix. Fischer/M., Salzburg.
- FREUD, A. (1993): Das Ich und die Abwehrmechanismen. Fischer/M., Fischer, 16. vydání.
- GODDECK, G. (1990): Das Buch vom Es. Berlin, Ullstein.

- HÜTSCHER, J. (1987): Eine Kritik des Konzepts der Erinnerung. München, Fink.
- MOSER, T. (1997): Verdeckte Beziehungen. Pragmata, Sankt Augustin.
- REICH, W. (1989): Charakteranalyse. Köln, Kiepenheuer & Witsch.
- RICHTER, H. B. (1972): Eltern, Kind, Neurose. Stuttgart, Klett-Cotta, 3. vydání.
- RICHTER, H. B. (1973): Paediat. Familiär. Rätsel, Rowohlt.
- SCHWÄDER, W. (1987): Klinik der Neurosen. V. Psychiatrie der Gegenwart, Bd. III/2. Berlin, Springer, 2. prep., vydání.
- UBLIK, J., TH. V. (1985): Psychosomatische Medizin. München, Urban & Schwarzenberg, 3. vydání.
- WATZLAWICK, P. u. a. (1992): Lösungen. Bern, Huber, 3. vydání.